

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒/๑๕๓๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕

๘ ห้องประชุมรัฐสภา

Digital Object
National Assembly Library

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๓๖ คน

ประธานรัฐสภา : บัดนี้มีสมาชิกลาประชุม ๕๐๐ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม วันนี้จะเป็นการพิจารณาเรื่องการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อจาก
เมื่อวาน ที่จะให้พูดเป็นอันดับแรก คือพรรคพลังธรรม นายแพทย์กระแชง ชนะวงศ์ อยู่หรือ
ไม่ครับ พันเอก วินัย สมพงษ์ เชิญครับใครก่อนก็ได้

นายจรัส พิวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม จรัส พิวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรค
พลังธรรม ผมขออาศัยข้อบังคับข้อ ๓๘ ขอปรึกษาท่านประธานรัฐสภาสักนิดหนึ่งครับ

ประธานรัฐสภา : เรื่องอะไรครับ คุณจรัส

นายจรัส พิวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ ขณะนี้เกิดเหตุการณ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้นบริเวณหน้ารัฐสภา
เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกีดกันไม่ให้พลั้งประชาชนมาฟังสภาผู้แทนราษฎร และกีดกันไม่
ให้ประชาชนมาเยี่ยมเยียนผู้ที่ต่อสู้คดีสันติ คือ พลตรี จำลอง ศรีเมือง และคุณฉลาด
วรฉัตร และเพื่อนคณะฯ ซึ่งคนเหล่านี้กำลังต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย กำลังนะครับ ต่อสู้มา
แล้วหลายวันและขณะนะครับ.....

ประธานรัฐสภา : เคียว คุณจรัสครับ ก็เห็นใจนะครับว่ามีเหตุการณ์อะไร
เกิดขึ้นข้างนอก เคียวเราพูดกันข้างนอก แต่ว่าเรื่องนี้ไม่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระ ถึงแม้
อย่างไรให้พูดผมก็ไม่อาจให้พูดได้ เคียวไปปรึกษากันข้างนอก เพราะว่าเราจำเป็นต้องพูด
ในระเบียบวาระเท่านั้น เชิญนั่งลงเถอะครับ คุณวินัย สมพงษ์ ครับ กรุณาให้คุณวินัยพูดเถอะ
นายจรัส พิวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ผมขอ निक เคียวครับ

ประธานรัฐสภา : นึกคิดว่าอย่างไร นอกกระเป๋ายาวรี นึกคิดว่าเอา
 นายจรัส พิวชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพื่อราษฎร) : ครับ คือขณะ
 นั้นครับ ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจสกัดกั้นไม่ให้ประชาชนเข้ามา แล้วจะเกิดทั้งสภาเข้ามาจะ
 เกิดความเดือดร้อนทั่วไปครับ

ประธานรัฐสภา : เอาเป็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจรับทราบ แล้วก็ท่านคงไปปฏิบัติ
 การ ขอขอบคุณคณะกรรมาธิการ คุณวินัย สมพงษ์ ครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมได้อ่านนโยบาย
 ของรัฐบาลครั้งแล้วครั้งเล่าหลายเที่ยว และได้อ่านของรัฐบาลคณะอื่นๆ ด้วย เพื่อเป็น
 การเปรียบเทียบ กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่า นโยบายของรัฐบาล
 ชุดนี้ค่อนข้างจะสะท้อนอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของข้าราชการประจำมากกว่านักการเมือง
 มากกว่าข้าราชการการเมือง มากกว่าฉบับใด ๆ ที่ผ่านมานโยบายที่เขียนนั้นค่อนข้างจะ
 คลุมเครือหลายเรื่อง และบางเรื่องก็ลอกเลียนนโยบายเก่า ๆ ซึ่งผมไม่ได้หวังว่า ถ้ามัน
 นโยบายเก่า ๆ เป็นของที่ฉัน การลอกเลียนจะเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม แต่ผมเกรงว่าที่
 ลอกเก่าครั้งแล้วครั้งเล่า เอามาพูดใหม่ แต่ก็ไม่ได้ทำจริงจังให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ทั้ง ๆ
 ที่เขียนไว้เพื่อประดับเท่านั้นเอง กระผมใคร่ที่จะขอออกตัวอย่างบางประเด็นเพื่อให้เหมาะสม
 สอดคล้องกับเวลาที่กระผมมีเพียง ๒ เรื่อง คือเรื่องการกระจายอำนาจสู่การปกครอง
 ท้องถิ่นกับเรื่องนโยบายด้านการช่วยเหลือชุมชนแออัดในเรื่องที่ชักอากคือ

ท่านประธานที่เคารพ นโยบายทางด้านการเมืองนั้น กระผมเห็นว่าเป็นการ
 เขียนนโยบายที่หลวมที่เปิดค่อนข้างกว้าง ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาในด้านการปฏิบัติของ
 รัฐบาลอย่างแน่นอน กระผมใคร่ตั้งข้อสังเกตว่า รัฐบาลทุกชุดทุกสมัยก็ได้เขียนนโยบายทาง
 ด้านการเมืองการปกครองไว้ในลักษณะนี้ ถ้าจะถามว่าประเทศไทยมีการปกครองในระบบ
 อะไร พวกเราทุกคนก็คงจะตอบได้เป็นเสียงเดียวกันอย่างแน่ชัดว่า เราปกครองในระบบ
 ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ท่านประธานสภาที่เคารพ พวกเรา
 ทุกคนปวงชนชาวไทยต่างก็มีความภาคภูมิใจในสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างแน่นอน เพราะ
 ไม่ว่าจะไปสุดไปกล่าวที่ใด เราก็มีความภาคภูมิใจคือออกพูดได้ไม่ว่าในประเทศหรือทั่วโลก

เป็นที่ยอมรับ แต่ผมขอทราบ เรืองตั้งข้อสังเกตว่าเราอาจจะไม่ค่อยมีความภาคภูมิใจ ในระบบประชาธิปไตยชนบทไทย ๆ ที่ผู้บริหารพยายามอ้างอิงอ้าง ๆ ๆ มาตลอดระยะเวลา ๖๐ ปี หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองที่ผ่านมา ท่านประธานสภาที่เคารพ หัวใจของประชาธิปไตยนั้น คือการกระจายอำนาจสู่การปกครองท้องถิ่น มีข้าราชการรวมอำนาจรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลางของการปกครอง และผมใคร่ขอตั้งข้อสังเกตทราบ เรืองว่า รัฐธรรมนูญนี้มีหัวใจของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ทุกประเทศในโลกนี้ไม่ว่าจะเจริญเพียงใด จะด้าหลังเพียงใด จะใหญ่หรือเล็กเพียงใดก็จะต้องมีรัฐธรรมนูญปกครองประเทศทั้งนั้น แต่การที่รัฐธรรมนูญนี้มีได้เป็นเครื่องบ่งชี้ว่า ประเทศนั้น สิ่งคมนั้นเป็นประชาธิปไตย จิงอยู่ที่การกระจายอำนาจสู่การปกครองท้องถิ่นนี่เองที่เป็นหัวใจของการปกครองในระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง กระผมขอภาจะให้รัฐบาลได้มีนโยบายที่ชัดเจนในกาที่จะมอบความไว้วางใจให้กับประชาชนในอันที่จะปกครองตนเอง หลายท่านอาจจะมีข้อขัดแย้ง หรือโต้แย้งว่า การกระจายอำนาจมากเท่าใดก็ยิ่งจะก่อให้เกิดปัญหาอันยุ่งก่อนให้เกิดการเสียอำนาจมากเท่านั้น จะก่อให้เกิดความไม่มีเสถียรภาพ แต่ในความเป็นจริงแล้วถ้าต้องการให้รัฐบาลมีเสถียรภาพ มีการปกครองที่มั่นคง เราจะต้องเปิดใจกว้างกระจายอำนาจออกไปสู่การปกครองท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนเลือกวิถีการปกครองตนเองให้มากที่สุดเท่าที่นั้น ท่านประธานสภาที่เคารพ การได้อำนาจการปกครองนั้นเป็นเรื่องที่ง่าย แต่การปกครองให้เป็นประธานาธิบดีนั้นเป็นเรื่องยากอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอภาจะใคร่ขอตั้งข้อสังเกตให้รัฐบาลขอได้โปรดกำหนดนโยบายให้เป็นรูปธรรมในเรื่องการกระจายอำนาจการปกครองสู่ส่วนท้องถิ่นว่าในรัฐบาลของคณะนี้จะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรที่จะเปิดทางให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าฯ ในจังหวัดใหญ่ ๆ ที่มีความพร้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งผมมีความมั่นใจว่า ในแต่ละภาคของประเทศไทยนั้นจังหวัดใหญ่ ๆ เช่น ภูเก็ต เชียงใหม่ หรือนครราชสีมา ประชาชนก็มีความต้องการอยากจะได้เลือกผู้ว่าฯ ของเขา ปกครองตัวของเขาเอง เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อรัฐบาลจะเปิดทาง เปิดใจกว้างกำหนดนโยบายอันแน่ชัดกระผมคิดว่าจะมีประโยชน์ต่อด้านการเมือง การปกครองอย่างแน่นอน เมื่อกำหนดการกระจายอำนาจไปสู่การปกครองท้องถิ่นแล้ว จะต้องมีการกระจายทั้งด้านเงิน ด้านการบริหารสู่การปกครองอย่างนั้นไม่ว่าจะให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าฯ กระจายอำนาจค่า ๆ ให้กับเทศบาล สุขาภิบาลไปในตัวด้วย ถ้ามีฉนั้นแล้วจะกลายเป็นตะโกกระถางนะครึบ คือกระจายไปก็ทำอะไรไม่ได้ เนื่องจากไม่ได้มอบเรื่องเงินและด้านการบริหารให้

ท่านประธานสภาที่เคารพ อีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะขอกราบเรียน ขอลงภาค
อภิปรายก็คือ โสภนาธิปไตย เรื่องการช่วยเหลือสังคมหรือชุมชนแออัด ในเรื่องที่อยู่อาศัย ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ หน้าที่ของนักการเมืองไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี
หรือ ส.ส. ไม่ว่าฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน เราช่วยกันทำร่วมกันอยู่ประการหนึ่ง นั่นก็คือ
เรานักการเมืองมีหน้าที่ใช้เงินของประชาชนแทนประชาชน เพราะฉะนั้นถ้าประชาชนอยาก
จะทราบว่ารัฐบาลจะใช้งบประมาณปีละ ๕๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านจะให้กับ
เขาบ้าง เขาจะต้องพลิกไปเปิดคุณโสมบถการปกครอง เปิดคุณพระราชบัญญัติด้านงบประมาณ
ในแต่ละปี ท่านประธานสภาที่เคารพ ถ้าเพื่อพี่น้องชาวชุมชนแออัดหรือชาวสลัมได้มาเปิด
คุณโสมบถของรัฐบาลในเดือนแล้ว กระทบมีความมั่นใจว่าเราจะไม่มีความผิดพลาดเป็นอันมาก
พี่น้องชาวชุมชนแออัดนั้นเขาก็คงไม่แน่ใจว่าเขาอยู่ในกลุ่มใดของสังคม เพราะความที่รัฐบาล
มีนโยบายออกมานั้นรัฐบาลบอกว่า ตามข้อที่ ๓.๒.๑ รัฐบาลมีนโยบายในการที่จะพัฒนา
ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยในเขตเมือง ซึ่งข้อนี้กระหนمةใครชอกราบเรียนว่า เรื่องนี้เป็น
เรื่องของความคลุมเครือ เพราะผู้มีรายได้น้อยในเขตเมืองนั้นอาจจะไม่ได้หมายถึงชาวสลัม
หรือชาวชุมชนแออัดด้วย ผู้มีรายได้น้อยในเขตเมืองนั้นอาจจะหมายถึงข้าราชการ ทหาร
ชั้นผู้น้อย อาจจะหมายถึงลูกจ้างคนงานระดับล่าง ลูกจ้างชั่วคราวระดับล่าง แต่กลุ่มคน
เหล่านี้ไม่ได้หมายความว่าเขาคือพี่น้องชาวชุมชนแออัดซึ่งมีสภาพความเป็นอยู่ที่แร้นแค้นยิ่งกว่า
ผู้มีรายได้น้อยในเขตเมือง ท่านประธานสภาที่เคารพ นอกจากความหมายที่กำกวมอย่างนั้น
แล้วกระหนمةใครชอกราบเรียนว่า สลัมหรือชาวชุมชนแออัดนั้นเป็นปัญหาใหญ่ในเมืองใหญ่
ทุกแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานคร และนับวันจะมีปัญหาอย่างนี้มากขึ้น ๆ ใน
เมืองใหญ่เป็นปัญหาที่จะเป็นปัญหาดังกับความเจริญก้าวหน้าของสังคมการเมืองเศรษฐกิจ
เมืองยิ่งใหญ่อื่นเท่าไรปัญหาชาวชุมชนแออัดก็ยิ่งจะมีมากขึ้น ๆ เพราะประชาชนจะต้อง
อพยพมาจากต่างจังหวัดเข้ามาทำมาหากินในเมืองใหญ่เพื่อประกอบหน้าที่การงาน ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ กระหนمةมีความมั่นใจเหลือเกินว่า ถ้าเพื่อรัฐบาลสามารถพัฒนาให้
ทุกกลุ่ดาวเราได้ ไม่ให้กลายเป็นทุกกลุ่ดาวให้อ่างในปัจจุบันนี้ พี่น้องชาวอีสานของเรา
ก็คงจะไม่มีการทิ้งบ้านเรือน บ้านช่อง ทั้งลูกเข้าลูกเมียเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานคร
หรือเข้ามาหางานทำในเมืองใหญ่ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของ
พี่น้องที่อพยพเข้ามาอาจจะมาอยู่ปีสองปีสามปี หรือบางคนมาตั้งรกรากอยู่เป็นปี ๆ ปี
นั่นคือปัญหาเรื่องที่พักอาศัยระดับ ชาวสลัมนั้นในกรุงเทพมหานครมีไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านคน

และในเมืองใหญ่ ๆ มีมากมายท่ามกลาง ที่น้องสาวสลัมเหล่านี้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในฐานะ
 ที่คนเหล่านี้คือแรงงานที่สำคัญในการที่จะป้อนโรงงานอุตสาหกรรมหรือบริษัทห้างร้านต่าง ๆ
 ถ้าเพื่อนแรงงานเหล่านี้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพบริษัทห้างร้านโรงงานอุตสาหกรรมก็ย่อมจะได้
 ประโยชน์ด้วย นั่นก็คือประเทศชาติก็จะพัฒนาได้เร็วกว่าเสียยิ่งกว่าเก่าด้วย กระทบ
 อากจะขอให้รัฐบาลชุดนี้ได้มีนโยบายที่ชัดเจน ในการที่จะกำหนดให้การเคหะแห่งชาตินั้นมี
 ภาวะหน้าที่ในการแก้ปัญหาพี่น้องชาวชุมชนแออัดให้ชัดเจนให้แน่นอนครบ ไม่ปล่อยให้การ
 เคหะแห่งชาติต้องไปทำงานแข่งกับภาคเอกชน คือหาเองไว้เองอย่างในปัจจุบันนี้ย่อมเป็นที่
 ทราบดีอยู่แล้ว ถ้าเราไม่มีฐานะพอสมควรย่อมไม่สามารถไปซื้อบ้านที่พักอาศัยจากการเคหะ
 ได้ เพราะฉะนั้นพี่น้องชาวสลัมหรือชุมชนแออัดนั้นย่อมหมดโอกาสที่จะไปซื้อ ไปเช่าซื้อบ้าน
 จากการเคหะ เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยหรือว่า รัฐบาลจะต้องพูด จะต้องกำหนด
 นโยบายให้ชัดเจน เพื่อจะมอบให้กับการเคหะมีหน้าที่เหล่านี้ และเมื่อให้หน้าที่ชัดเจนแล้ว
 ชุมชนแออัดเป็นความเร่งด่วนแล้ว จะต้องมอบงบประมาณให้ชัดเจนด้วย อย่างไรก็ดีให้การ
 เคหะไปหาเอง ไว้เอง จะมอบไปปีละ ๕๐,๐๐๐ ล้าน ๕๐,๐๐๐ ล้าน สร้างที่พักอาศัยให้
 กับชุมชนแออัดเพื่อให้เช่าซื้อ ให้เช่าผ่อนส่งระยะยาวก็ย่อมกระทำได้ ถ้าเพื่อเพื่อพยายาม
 ทำอย่างนี้อย่างจริงจังและต่อเนื่องใน ๕ ปี ๑๐ ปี กระทบมีความมั่นใจว่าสภาพสังคมของ
 กรุงเทพฯ หรือเมืองใหญ่ ๆ จะต้องดีขึ้นกว่านี้แน่นอน ท่านประธานสภาที่เคารพ
 การพัฒนาชนบทจะก็ต้องทำควบคู่กับการช่วยเหลือชุมชนแออัด ถ้าเราংশช่วยเหลือ
 เฉพาะชุมชนแออัดอย่างเดียวก็จะต้องทำให้พี่น้องชาวชนบทนั้น ลพชนไหลเข้ามาสู่กรุงเทพ
 มหานครมากขึ้น ๆ เพราะฉะนั้นในขณะที่เราช่วยเหลือพี่น้องชาวชุมชนแออัดเราก็จะต้อง
 พัฒนาศพบทให้มีความเจริญควบคู่กันไปด้วย เพราะนั่นคือมาตรการที่จะช่วยสกัดกั้นไม่ให้
 พี่น้องชาวต่างจังหวัดอพยพเข้ามาหางานทำ หรือตั้งถิ่นฐานอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ อย่างที่เป็น
 อยู่ในปัจจุบันนี้ ถ้าเมื่อเรากระจายอุตสาหกรรมไปในต่างจังหวัดอย่างทั่วถึงแล้ว ผมมีความ
 มั่นใจว่าพี่น้องชาวต่างจังหวัดก็คงจะไม่พึ่งใจสละครอบครัว ลูกเมียอพยพเข้ามาอยู่ใน
 เมืองใหญ่เป็นทีแน่นอน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระทบหวังว่าข้อกังวาคงที่จะเป็นประโยชน์ทั้งสอง
 คือเรื่องการเมืองการปกครองที่ดี หรือเรื่องช่วยเหลือชุมชนแออัดที่รัฐบาลก็คงจะได้ไป
 พิจารณาแต่งตั้งเสริมเติมต่อนโยบายการบริหาร เพื่อที่เราจะได้คืนเงินภาษีให้กับประชาชนได้
 อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และก็ยังความสงบสุขให้กับพี่น้องประชาชนสืบไป กระทบ
 ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปนี้เป็นพรรคชาติไทยบ้างนะครับ คมทรงธรรม บัญญาดี
ครับ

นายทรงธรรม บัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ทรงธรรม บัญญาดี ผมเป็น
ส.ส. เชียงราย สังกัดพรรคชาติไทย ขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ผมพูด
ผมคิดว่าไม่ได้อุทเสียนแล้ววันนี้ ผมเตรียมปลาสดเค็มมาจะปิดปากตัวเองครับวันนี้ พอดีท่าน
ประธานกรุณาที่เสวยไม่ต้องใช้ ท่านประธานที่เคารพ ผมเป็นผู้แทนฝ่ายรัฐบาล สนับสนุน
รัฐบาลชุดนี้ ผมก็เป็นผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ผมจำเป็นอย่างหนึ่งที่จะต้อง
ชี้แนะให้รัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๗๗๗ นายกรัฐมนตรีได้รับทราบความต้องการของ
ประชาชน จากคนที่ประชาชนเลือกมา ซึ่งผมมาจากประชาชนก็ขออาจจะให้ท่านได้รับทราบ

ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเปิดไปโรบาสสุดท้าย คือ นโรบาสเร่งด่วนเลข
เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นปัจจุบันในแผ่นดินของเรานั้นคือภัยแล้ง เมื่อภัยแล้งเกิดขึ้นนี้ ผมไป
เยี่ยมราษฎรมาทั้งหมดประมาณ ๑๕๐ กว่าหมู่บ้าน เมื่อวานขึ้นนี้เองละครับ ตลอดระยะเวลา
ที่เปิดสภามาผมออกไปเยี่ยมราษฎรในจังหวัดของผมประมาณ ๑๐๐ กว่าหมู่บ้าน ปรากฏว่า
ที่จังหวัดเชียงใหม่หลายแห่งที่ประสบภัยแล้ง ผมก็มาเปิดคุนโรบาสของรัฐบาล หรือ ๑๘
เรื่องเร่งรัดช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของราษฎรที่ประสบภัยแล้ง โดยการจัด
หาน้ำไปแจกจ่ายแก่ราษฎรที่ขาดแคลน ท่านประธานที่เคารพ อันนี้เป็นการแก้ไขปัญหาที่
เฉพาะหน้าและปลายเหตุ และเมื่อวานนี้ได้มีสมาชิกท่านหนึ่งบอกว่า ท่านไปแจกน้ำที่อีสาน
ผมก็ได้ดู ที.วี. อยู่ แล้วมีผู้เอาผ้าขาวม้ามาเคียนพุงให้ท่าน เป็นการเอาหน้าเอาตา
เอาอกเอาใจอันนั้นผมคิดว่าคงจะเขียนแบบผู้ที่เคยกระทำมาก่อน คือสมัยก่อนนั้นก็เคยมีคน
กระทำมา ต่อไปนี้ขอให้ท่านนายกฯ ได้กรุณาสั่งว่า ท่านไปที่ไหนก็ตามอย่าให้ใครเอา
ผ้าขาวม้ามาเคียนพุงให้ท่าน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่าเอาป้ายขึ้นมาบอก ไม่ใช่ว่าป้ายเป็น
ของนก นายกฯ เป็นของคนนั้นคนนี้ ผมแล้งไม่ว่าขอให้ป้ายเป็นนายกฯ อะไรต่าง ๆ ผู้ที่ทำ
มาก่อนก็คือ สมัยหนึ่งภรรยาผมเป็นประธานกลุ่มแม่บ้าน ปรากฏว่ามีนายอำเภอสั่งให้ไปทำ
กานมขายอำเภออีกบอกว่าปิดกระทรวงมหาดไทยสั่งให้ทำ ปลัดคนนั้นก็คือคนที่กำลังกล่าวหา
เมื่อวานนี้

ท่านประธานที่เคารพ ผมขอฝากกราบเรียนอีกประเด็นหนึ่งก็คือ การเร่งรัด
บรรเทาหน้า ขาดแคลนน้ เราควรแก้ไขระยะยาว ท่านเขียนไว้ในโครงการข้อ ๑๘ ท่าน

เขียนไว้บอกว่าจะต้องเจาะบ่อน้ำบาดาลหรือหาแหล่งน้ำบาดาลขณะนั้น ในหน่วยราชการของเราก็มีหน้าที่เจาะน้ำบาดาลอยู่ตั้งแต่ ๓ - ๓ หน่วย คือ เจาะบ่อน้ำบาดาลของกรมการศึกษาระดับปริญญาตรี และเจาะบ่อน้ำของกรมโยธาธิการอีก แล้วก็ ร.พ.ช. ซึ่งก็คือกระทรวงมหาดไทยของกรมโยธาธิการ และของกรมการศึกษาระดับนั้น เจาะได้ลึกถึงเกือบจะ ๓๐๐ เมตร แต่ของ ร.พ.ช. นั้นเป็นเพียงบ่อน้ำตื้น ที่น้ำบ่อน้ำบาดาลของ ๒ - ๓ หน่วยนั้นก็ใช้ได้เมื่อฤดูแล้ง ฤดูแล้ง หรือหลังฤดูฝนเล็กน้อย แต่เมื่อถึงฤดูแล้งแล้วน้ำในดินนั้นไม่มี เมื่อน้ำในดินไม่มีแล้วจะเจาะบ่อน้ำบาดาลไปทำไม่ควรมีท่านประธาน สืบเท่าไร โลกเท่าไรก็ไม่มีน้ำ เพราะน้ำในดินไม่มี เพราะไม่มีอะไรจะซึม จะซึมน้ำไว้ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะแถลงนโยบายกลางสภา ท่านให้สัมภาษณ์ออก ที.วี. ออกมา กระผมได้ฟังแล้วหมั่นใจ แล้วคิดว่านโยบายของท่านกับผมตรงกัน ท่านนายกฯ สุจินดา คราประยูรกับผมไม่เคียดจัญกันเป็นส่วนตัว เพราะท่านเป็นทหารปืนใหญ่ ผมเป็นทหารราบ เราไม่มีโอกาสจะพบกัน เพราะท่านอยู่ข้างหลัง ผมอยู่ข้างหน้า ผมจะพบได้ก็คือ ผู้บังคับบัญชาเก่าของผมอยู่ที่คนหนึ่งคือ พลเอก อิศสระพงษ์ หุนนิกดิ์ นั่นแหละครับ เคยไปกินไปนอนด้วยกันที่เกาะหลิวมา ๑ ปี ท่านประธานที่เคารพ ขอกราบเรียนว่า ท่านให้สัมภาษณ์ว่าอย่างไรในรัฐบาลชุดนี้มันนโยบายจะยกเก็บน้ำ โดสทำเขื่อนกักน้ำไว้ที่มากที่สุด นั่นแหละคือทางออกที่ถูกต้อง ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้ภูเขาเดินหมดแล้ว ไม้ถูกทำลายไปหมดทั้งชาวเราและชาวเขา ไม่มีแล้วครับท่านประธานที่เคารพ ทางเดียวที่จะเก็บน้ำไว้ก็คือหน้าฝน ต้องเก็บโดยการสร้างอ่างหรือเขื่อนกักเก็บน้ำ ไม่จำเป็นหรอกที่หนึ่งคือพิมพ์บางฉบับโจมตีท่าน เพราะหนึ่งคือพิมพ์ฉบับนั้นหรือคน ๆ นั้นอาจจะไม่ได้ไปเห็นข้อเท็จจริงเหมือนกับผม ทรงธรรม ปิณฑวดี ซึ่งเป็น ส.ส. ที่เดินทางไปทุกหนทุกแห่ง ขณะนี้ท่านไปดูเขื่อนที่จังหวัดเชียงใหม่ของมหาสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กบรรจุน้ำตั้งแต่ ๕๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ถึง ๒ ล้านลูกบาศก์เมตร ไว้ประมาณเกือบ ๕๐ แห่ง โดยความร่วมมือของกรมชลประทาน น้ำยังอยู่ครับตอนนี้ โครงการขนาดเล็กเป็นสิ่งสำคัญ ท่านไม่ได้เขียนไว้ในนโยบายนี้เลย ในนโยบายนี้ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับอ่างเก็บน้ำตามที่ท่านพูดไว้ ก่อนจะมาประชุมสภาที่ทางพรรคให้นโยบายของมหาชุดหนึ่ง เป็นพิมพ์ไว้เนื้อหา บอกว่าเป็นของรัฐบาลที่จะแถลงวันนี้ เสือใจที่พิมพ์ลิ้มเอามาด้วย ในนั้นมีครับ แต่เล่มนี้ทำไปไม่มีผมก็ไม่ทราบ ไม่ทราบไปพูดคัดออกตรงไหน หลาก ๆ อย่างที่ไม่มี ผมค้นหาแล้วไม่มี ลิ้มเอามาด้วย ไม่อย่างนั้นผมจะมาเปรียบเทียบกับหูด ถ้าท่านสามารถสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก ขนาดกลาง ไม่ต้องถึง

ขนาดใหญ่ โครงการสร้างอ่างขนาดเล็กซึ่งประมาณไม่เกิน ๒๐ - ๓๐ เมตร สามารถ
 นำได้ประมาณ ๒ ล้าน ถึง ๕๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร แต่ถ้าโครงการใหญ่ ๆ ใ้ได้รับ
 ค่าสาธารณูปโภคพิเศษ อ่างจะเชื่อมปากมุลละไรต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนเชื่อมขนาดเล็กมันกัน
 ค่าหัวออ่างจังหวัดเข็องราชน้ำทั้งหมดมันไหลลงแม่น้ำโขง และลงแม่น้ำทะเลหมดไม่ลง
 แม่น้ำเจ้าพระยา ท่านประธานที่เคารพ ผมเลอกทราบเรื่องในสภานี้หลายครั้งและหลายหน
 ว่า ขณะนี้แม่น้ำในจังหวัดเข็องราชมีแม่น้ำใหญ่ ๆ อยู่ ๓ สาย คือแม่น้ำกคันแม่น้ำกมัน
 เกิดจากประเทศพม่า ไหลผ่านจังหวัดเข็องราชไปลงแม่น้ำโขง แม่น้ำลาว ต้นแม่น้ำเกิด
 จากจังหวัดเข็องใหม่ ไหลผ่านจังหวัดเข็องราชไปลงแม่น้ำโขง ท่านประธานที่เคารพ
 แม่น้ำอ้ง ต้นแม่น้ำเกิดจากกัวนทะเลเขาจังหวัดทะเลเขา ไหลผ่านไปลงแม่น้ำโขงที่อำเภอเท็ง
 แม่น้ำโขงนั้น ต้นน้ำเกิดจากประเทศจีนไม่มีวันแห้ง เพราะว่าต้นน้ำนั้นเป็นหิมะละลายไหล
 ผ่านลงสู่ทะเล ทางหนึ่งที่เราจะทำที่แม่น้ำโขงมาลงแม่น้ำเจ้าพระยา การไฟฟ้าฝายผลิต
 ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลความเป็นไปได้แล้ว แต่ปรากฏว่ารัฐบาลทุกยุคทุกสมัย ผมได้นำ
 เรื่องนี้เข้ามา ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาจำค่าพูดของผมไว้ว่า ผมขออภัยที่เอ่ยถึงชื่อท่าน
 พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ ได้ไปคุยกับกรมที่เข็องราช นั้นคุยกันยาวด้วยกัน ท่าน
 บอกว่า ตอนนั้นซึ่งมีประมาณประมาณ ๒ หมื่นล้าน ท่านบอกว่า จะหมดเท่าไรก็จำเป็น
 ต้องหมดเพื่อความอยู่รอดของประเทศไทย มันทำได้แต่หนึ่งเดียวคือจังหวัดเข็องราช ที่อำเภอ
 เข็องสน คือเราไม่ต้องไปกินแม่น้ำโขง คือปากแม่น้ำกคไปจ่อแม่น้ำโขง เรามาขุดให้มัน
 กักอยู่ข้างในของเราประมาณ ๕ หรือ ๑๐ กิโลเมตรให้แม่น้ำโขงไหลเข้ามา แล้วเราก็สูบ
 แม่น้ำโขงไหลย้อนกลับผ่านเข้ามาในอำเภอเว็องชัย ไม่ใช่เขตเลือกตั้งผมนะครับอำเภอ
 เว็องชัย ผ่านอำเภอเว็องชัยแล้วก็ผ่านเข้าอำเภอเมือง จากอำเภอเมืองก็ไปลงแม่น้ำพุงที่
 อำเภอป่าแดด ไม่ใช่เขตผมอีก จากอำเภอป่าแดดก็ไปลงที่อำเภอเท็ง ก็ไม่ใช่เขตผมอีก
 จากอำเภอเท็งเราตั้งเขื่อนตรงนั้น สูบไปลงผ่านอำเภอตง ผ่านอำเภอเข็องคำ จังหวัด
 ทะเลเขา ไปลงเข็องม่วน และลงที่เขื่อนเสื่อเต็นที่อำเภอสอง จังหวัดแพร่ที่นละครับ เราจะ
 ผ่านแม่น้ำโขงลงมาสูบน้ำขึ้น แม่น้ำขึ้นก็ไหลลงแม่น้ำเจ้าพระยา จากแม่น้ำขึ้นไปหาแม่น้ำ
 น่านระยะทางประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร เราสามารถที่จะผ่านแม่น้ำโขงแม่น้ำน่าน เหนือ
 เขื่อนสิริกิติ์จะไปขบวนการไฟฟ้าฝายผลิตให้นำน้ำมาผลิตไฟฟ้าที่เขื่อนสิริกิติ์ได้อีก แล้วที่นี้
 ไหลลงแม่น้ำน่าน แม่น้ำขึ้นผ่านจังหวัดสุโขทัย ผ่านจังหวัดนิจิตร ผ่านจังหวัดอุตรดิตถ์ ผ่าน
 จังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือตอนบนรวมทั้งจังหวัดพิษณุโลก และภาคเหนือตอนล่างก็ได้รับ

ประโชนน์ มันผ่านมาจนถึงจังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรีคงไม่ผ่านนะครับขออภัย คงจะผ่านมาถึงจังหวัดอ่างทอง กรุงเทพฯ แม่ฉันทา เจ้าพระยา เป็นโครงการที่ท่านน่าจะทำ เป็นโครงการที่ท่านน่าจะทำได้ อย่างเก็บน้ำต่าง ๆ ที่กระพุ่มพืดก็เหมือนกัน เมื่อเรามีอ่างเก็บน้ำ เก็บน้ำไว้จากฤดูฝนมันลงมาถึงแล้ว พอหน้าแล้งน้ำก็เก็บ ดินก็ชุ่ม เมื่อดินชุ่มก็มีน้ำในดิน เมื่อน้ำในดิน ท่านก็ต้องเจาะบ่อบาดาล ก็ต้องมีน้ำ นี่ละครับเป็นความคิดที่ผมคิดมาตลอด เสียเวลาที่ผมไม่ได้มีโอกาสเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ถ้าผมมีโอกาสจะทำให้ดีกว่านี้

ท่านประธานที่เคารพ อีกประเด็นหนึ่ง อันนี้ถึงกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยครับ หมอชกรถามเรียนว่า ผมมีสิ่งหนึ่งที่จะต้องขุดกับท่าน ท่านประธานที่เคารพ ร้อย ๓.๑.๔ จัดที่ทำกินให้แก่เกษตรกรที่ไร้ที่ทำกิน โดยใช้การปฏิรูปที่ดินหรือวิธีการอื่น เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ์ให้แก่ประชาชนผู้มีสิทธิในที่ดิน แต่ยังไม่มีการออกสิทธิ์ ท่านประธานที่เคารพ ผมมีของจริงมาให้ดู จุกกรรสีที่ผมไปซื้อมาขอร ๕๐๐ กว่าหมู่บ้าน วันนี้ผมก็จะกลับไปเชียงใหม่ ไปเยี่ยมครอบครัว ปรากฏว่าสมัยก่อนโน้น สมัย พลเอก ชาคีชาย เป็นนายกฯ ผมเคยขุดกลางสนามนี้ครั้งหนึ่ง กรมที่ดินของบประมาณไป ๒๐๐ ล้านบาท เงินกู้ อีก ๒๐๐ ล้านบาท สำหรับเดินออกโฉนดทั่วประเทศ ท่านประธานที่เคารพ เจ้าหน้าที่จะเดินออกสำรวจไปจากกรุงเทพฯ แต่แล้วก็ถลันกรุงเทพฯ ด้วยความรำวอ ผู้ที่ไปซื้อที่ดิน ร้อยไร่พันไร่มีโอกาสได้ก่อนจากการเดินสำรวจนั้นส่วนชาวไร่ ชาวนา ผมไปซื้อมาขอร ๑๐๐ หมู่บ้านร้องเรียนมา ๓ ไร่ ๕ ไร่ ๑๐ ไร่ ปรากฏว่าไม่เหลือได้ไปเมื่อไรก็บอกว่าเข้าคิวไว้อีก ๓ ปี อีก ๒ ปี ถ้าจะทำให้เป็นการด่วนก็ต้องจ้างเป็นกรณีพิเศษแปลงละ ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ ผมฮากจะบอกว่า ในนโยบายอันนี้รัฐบาลทำได้ไหม นี่ละครับราษฎรมาร้องเรียนผม ขอบันทึกไว้ในรายงานการประชุม การรังวัดเปลี่ยน น.ศ. ๓ เป็น น.ศ. ๓ ก ของ นายคอง จันทนาเขต บ้านหมู่ที่ ๘ ตำบลคลองลาน อำเภอมอง เมือง จังหวัดสิงห์บุรี เสียค่าธรรมเนียม ค่าถ่ายเอกสาร มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ปี ๒๕๓๔ ขณะนั้น น.ศ. ๓ เปลี่ยนเป็น น.ศ. ๓ ก ออกแล้ว แต่พอเจ้าของจะไปรับ น.ศ. ๓ นั้น เจ้าหน้าที่จะเรียกอีก ๕,๕๐๐ บาท เป็นค่าอะไรครับท่านประธาน ท่านรัฐมนตรี อันนี้คิด กระผมชอบกันครับ ไม่มีว่าท่านไปอยู่ตรงไหนอื่นมองหากี่ไม่มี อีกสักครู่หลังผมอภิปรายจบแล้ว ท่านไปรับอันนี้ข้างหลังนะครับห้องกาแฟ เสาไปตรวจสอบดูว่ามีจริงอย่างนี้ไหมครับ

ประธานรัฐสภา : พลดีเลิศคุณทรงธรรม เชื้อวโป่งเอกสารเดชะนคร

นางทรงธรรม ปิณฑาคี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ท่านประธาน เมื่อถามเหตุผลว่า

ประธานรัฐสภา : อีก ๒ นาที มีน้ำหนักเห็นมองหน้าอีกอยู่เรื่อย คืออีก ๒ นาที

นางทรงธรรม ปิณฑาคี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ผมสรุปไปไหม

ประธานรัฐสภา : ใช่

นางทรงธรรม ปิณฑาคี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ผมเป็นผู้แทนมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ ตั้งแต่ประชุมกันที่ระเทศน์จนบัดนี้เป็นเวลา ๓๓ ปีมาแล้ว วันนั้นเป็นวันประวัติศาสตร์ผมเข้าสภาฯ ผมนึกว่าวันนี้ตำรวจอีกอำนาจ อีกสภาเสียแล้ว รถตำรวจเต็มไปหมด หน้าสภาก็มีการอภิปราย ในสภาก็มีการอภิปราย เป็นประวัติศาสตร์และน่าประทับใจ เพื่อน ส.ส. ที่รักทั้งหลายที่ว่า สภาถูกยึดอำนาจโดยตำรวจวันนี้ ผมไม่คิดว่าเหตุการณ์อย่างนี้จะเกิดขึ้น และผมก็ขอขอบคุณท่านโฆษกข้อ ๑.๒ ที่พัฒนาระบอบประชาธิปไตย สาเหตุที่มันเกิดขึ้นทั้งนี้และทั้งนั้น ก็เกิดจากเหตุการณ์ ๒๓ กุมภาพันธ์ เพราะฉะนั้นที่ท่านเขียนเรื่องให้พัฒนาระบอบประชาธิปไตยจริง ๆ ขออย่าได้เอาเรื่องเล่ามาเป็นบดบังอำนาจ บดบังอธิปไตยไปจากประชาชน เพราะการกระทำเมื่อ ๓๓ นั้น มันสร้างบาดแผลร้ายลึกให้แก่ประเทศชาติฝังฝังมาจากรัฐกิจ การก่อเหตุ การสังคม ทุกสิ่งทุกอย่างถ้าหากว่าเราไม่ได้ต่อต้านนายกฯ คนกลาง เราไม่ได้ต่อต้านอะไรทั้งนี้ทั้งนี้ ถ้าหากว่าท่านนายกฯ คนนี้ไม่ได้เป็นรองหัวหน้า รสช. ผมคิดว่าถ้าเป็นพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ถึงท่าน ถ้าเป็นพลเอกชาติชาย มาเป็นนายกฯ เหตุการณ์อย่างนี้คงไม่เกิดขึ้น เราต่อต้านตัวท่านที่ท่านเป็น รสช. ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ขอขอบคุณมาก ที่ขนาดอีกสภาจะได้พูดอย่างนี้นะ ค่อยไปพรรคความหวังใหม่ครับ คุณจรรยา กวานนท์

นางจรรยา กวานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรรยา กวานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี พรรคความหวังใหม่ ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ คือในข้อบังคับข้อ ๑๒๘ ที่สภานี้ข้อบ่งชี้ว่าอ้างกันเมื่อวานนี้ว่า ในการอภิปรายนั้นให้อภิปรายเฉพาะด้านนโยบายและวิธี ซึ่งความจริงแล้วถ้าอ่านตอนท้ายประโยคท้ายจะบอกได้ว่า และความสามารถในการบริหาร เพราะฉะนั้นถ้าเราจะหลีกเลี่ยงไม่พูดถึงเรื่องบุคคลแล้ว เรา

จะไปคนาศูนย์ นายแก้วไท ไททอง ไม่ยอมใช้คำว่า ทหา เพราะสถานที่หม่อมหมื่นในการประท้วงและขับ เราจะไปพูดถึงใคร เพราะฉะนั้นจำเป็นที่เราจะต้องไปพูดถึงเรื่องบุคคล เพราะไม่ว่าจะเป็นเรื่องอันใดในนครชัย แม้แต่จะรับคนเข้ามาทำงานล้างรถล้างล้างเราก็ต้องสอบประวัติ แล้วท่านประธานเองก็คงจะได้ผ่านการอบรมมาแล้ว ก่อนที่จะเข้าไปบวช ก่อนที่จะเข้าไปเผยแผ่ธรรมะ ก่อนจะไปครองผ้ากาสาวพัสตร์ ก็ต้องมีการตรวจสอบจากพระภิกษุว่า ท่านนั้นเป็นอมนุษย์หรือว่ามนุษย์ เราก็ต้องตอบว่า มนุษย์ใช่ เพราะฉะนั้นต้องมีการตรวจสอบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้ามาบริหารประเทศของหัวหน้ารัฐบาลคนปัจจุบันนี้ ท่านมาในฐานะท่านบอกว่าเป็นคนกลาง ท่านไม่ได้ผ่านการเลือกตั้ง ถ้าท่านผ่านการเลือกตั้ง ท่านเป็น ส.ส. มาก่อนผมก็ไม่ต้องตรวจสอบอะไร เพราะประชาชนได้ตรวจสอบท่านมาชิ้นหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับที่ผมจะอภิปรายต่อไปนี้ ผมจะไม่เสียสปี แต่กระผมต้องขอวันจะกล่าวว่าถ้าคำของคนใดนั้นกล่าวออกไป คำของคนนั้นจะฆ่าคนนั้นก็สุดวิสัยผมจะสู้บั้ง

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจะเริ่มต้นงานนโยบายการเมือง อันแรก รัฐบาลนี้มีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนากระบวนการเมืองที่มีความมั่นคง กระผมอยากจะทราบเรื่องท่านประธานว่า อะไรคือความมั่นคง ความมั่นคงของประเทศชาติเกิดเพราะการปฏิบัติรัฐประหารอย่างนั้นหรือ ความมั่นคงของประเทศชาติอยู่ที่การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย เราต้องปล่อยให้การเมืองเดินไปตามวิถีทางระบอบประชาธิปไตย เวลาเกิดเหตุการณ์ส่วนวาระอะไร เราก็บอกไว้ เพราะนักการเมืองทำไม่มาเล่นการเมืองในสภาท่านประธานที่เคารพครับ ใครคนหนึ่งและใครคนนั้นก็ได้นั่งอยู่ในที่ประชุมนี้ ท่านได้กล่าวไว้ว่า ไม่มีอะไรที่จะทำให้ความมั่นคงของประเทศชาติจะต้องสูญเสียออกจากการปฏิบัติ ท่านกล่าวไว้เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ และวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ได้เกิดอะไรขึ้นในแผ่นดินนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ จะให้กระผมมั่นใจได้อย่างไรว่าความมั่นคงจะเกิดขึ้นแผ่นดินนี้ แม้กระทั่งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหน้าสภา รัฐบาลยังไม่ได้นำเนินการบริหารประเทศชาติเพียงแต่มาแถลงนโยบายต่อสภา ก็ได้ปิดกั้นพลังประชาชนที่เขาจะเข้ามารับรู้ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เขามีสิทธิที่จะเข้ามา ที่จะอภิปรายต่อเนืองการต่อต้าน เพราะว่าการเล่นการเมืองนั้นไม่ใช่อยู่ที่รัฐสภาอย่างเดียว การเล่นการเมืองที่ถูกต้องตามวิถีทางนั้น การเมืองนอกสภานั้น เป็นการเมืองที่มีพลังยิ่งใหญ่เหนือกว่าอะไรทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกระผมขอทราบเดือนคือสภานี้ว่า ในฐานะที่หม่อมผ่านร้อนผ่านหนาวมา เห็นเหตุการณ์

ที่เกิดความวិบัติคนแผ่นดินนี้หลายครั้ง กระผมขอเตือน ๕ บัดนี้และครั้นว่า ถ้าท่าน
อังกฤษทำการ เช่นนี้ อยู่ในไม้ช้า ในไม้ก็ช้า โมงหรือหกค่ำ เหตุนี้คือมันจะต้องเกิดขึ้นใน
แผ่นดินนี้ เหตุการณ์เมื่อ ๑๕๐๐ เป็นอย่างไร ๑๕ ตุลาคมเป็นอย่างไร ถ้าไม่เรามาคิดกัน
บ้าง ขอฝากไว้ท่านประธานครับ

ตอนนั้นท่านโอบาย ๑.๑ กระผมจะผ่านอันอื่นไปหมด มาถึงเรื่องว่าจะรักษาไว้
ซึ่งสถาบันศาสนา ท่านประธานครับ ศาสนาทุกศาสนาสอนให้เรามีศีล ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง
แต่กระผมขอถามท่านประธานต่อสถานที่ว่า ท่านหัวหน้าคณะรัฐบาลชุดปัจจุบัน ท่านได้
ดำเนินการตามวิถีทางที่ได้ประกาศไว้หรือไม่ เพราะท่านเองกำลังสร้างศาสนาใหม่ขึ้นมา
โดยเฉพาะศาสนาพุทธ มีคำกล่าวในศีลข้อ ๘ มุสาวาทาเว แต่ท่านเองก็พยายามจะเอา
ไว้ก่อนขั้นต้นต่อไป เข้าใจผิดว่า การเสียศีลนั้นไม่จำเป็น บางครั้งก็จำเป็นที่เสียศีลเพื่อ
ประเทศชาติ ท่านประธานก็เคารพครับ ในศาสนาพุทธนั้นนะครับ พระพุทธองค์ได้ตรัสไว้ว่า
บุคคลใดที่ออกบวช บุคคลนั้นจะต้องสละซึ่งอำนาจราชศักดิ์ สละซึ่งพรหมจรรย์ เข้ามาบำเพ็ญ
วิถีทางเป็นลูกของตถาคตจะต้องเสียสละทุกอย่างทุกอย่าง แต่ถ้านักบวชผู้ใดเข้าไปหลงใน
สภาวะบราห์มิกี่ศาสนาพุทธ พระพุทธองค์ท่านบอกว่า บุคคลผู้ใดเปรียบเสมือนผู้ที่วัน
น้ำลาย บ้านเสลดลงไปแล้วกอบขึ้นมากิน บุคคลผู้ใดเป็นพวกเชลวีลิกชาวต่างชาติ ท่านประธาน
ก็เคารพครับ อันนั้นนะครับ ผมก็ขอถามบอกว่า นอกจากสิ่งของของท่านแล้ว ท่านกำลังจะสอน
คนทั่วบ้านทั่วเมืองอีกว่า โททกแล้วได้ศีล ซึ่งความจริงกระผมไม่อยากจะนำมากล่าวในที่นี้
แต่กระผมก็จำเป็นต้องยกมา เพราะว่าท่านผู้กล่าวในที่นั้นท่านได้กล่าวของท่านเองท่านพลเอก
สุจินดา คราประยูร ท่านได้กล่าวไว้ในโรงนมเช่นที่รับบอกว่า การโททกนั้นบางครั้ง
ทำให้คนได้ลิ้มได้ศีล ท่านก็ยกตัวอย่างว่า ท่านเองนี่แหละ ถ้าไม่โททกท่านก็ไม่ได้มาเป็น
ผู้นำจากการทหารบก ไม่ได้มาเป็นผู้นำจากการทหารสูงสุด กระผมเองก็ไม่แน่ใจว่าที่ท่านพูด
วันนั้นฉิวหาพาไป หรือว่าเพราะเหตุใด ท่านบอกว่า เมื่อตอนที่ท่านไปสมัครเป็นนักเขียน
นารหรืออื่น ท่านไปในวันสุดท้าย เพราะท่านเป็นนักเขียนแพทย์ เพื่อนชวนไปสมัครเป็น
นักเขียนนารหรือ ท่านก็ไป เมื่อท่านไปถึงเป็นวันสุดท้ายเขาให้จะปิดรับสมัครแล้ว
เจ้าหน้าที่ก็ถามว่า เอาใบสมัคร เอาใบทะเบียนบ้าน ใบรับรองแพทย์มาหรือเปล่า ท่าน
บอกว่า เอ๊ะ ท่านนึกว่าท่านไปไม่ทันแน่ เพราะบ้านท่านอยู่ที่อยุธยา ถ้ากลับต้องไปเอาจึง
อยุธยา แล้วท่านก็ถามเจ้าหน้าที่ว่า มีวิถีทางใดจะแก้ เจ้าหน้าที่ก็บอกว่า ถ้าบิดาตายก็จะ

อนโถมได้ ท่านก็บอกว่า บิดาท่านเสียชีวิตไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ทศศิริการต์
เหล่านี้ครับ กระผมอยากจะบอกว่า แล้วท่านจะเชิดชูศาสนาได้อย่างไร ครับ

๑.๒ ท่านบอกว่าจะสนับสนุนพรรคการเมืองที่มีบทบาทในฐานะ เป็นองค์กรหลัก
ท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านนี้ ท่านได้มีความเลื่อมใสอย่างที่ประกาศไว้หรือ
เปล่าว่า ท่านเองไม่มีศรัทธา ส.ส. ท่านยังคดโกงการเมืองอย่างสาหัสเสียเทเสีย กระผมจะ
ไม่กล่าวเพราะท่านสมาชิกได้กล่าวไปแล้ว แล้วกระผมก็ไม่อยากจะพูดว่า สิ่งที่ท่านกล่าวไป
นั้นนะ ท่านกล่าวไปโดยทรมานมีสติสัมปชัญญะหรือเปล่า เพราะเวลานี้สิ่งเหล่านั้นมันปรากฏ
มาแล้ว ท่านประธานที่เคารพ นอกจากที่ว่า ท่านจะสนับสนุนพรรคการเมืองที่มีบทบาทแล้ว
สิ่งหนึ่งที่ท่านกำหนดชามอวี่ฮันการเมือง พยายามอ่าวี่บุคคลที่มาจากกาเลือกตั้ง แม้กระทั่ง
ก็รัฐมนตรีที่นั่นเปือเทลออกอู้อ้างบนนั้น ที่มาจากกาเลือกตั้ง ก็ถูกสปรบมาจากท่านและ
บุคคลที่มาจากคนกลางหลายท่าน โดยเฉพาะตัวท่านนายก ท่านได้พูดกับกวีเขียน ปรอ.
รุ่น ๑ ถึง ๕ ท่านบอกว่าอย่างไรครับท่านประธาน ท่านบอกว่า การที่ท่านตัดสินใจเข้ามา
เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น เพราะท่านเห็นแล้วว่ากาที่เป็นนายก มาจากคนกลางนั้น สามารถ
จะปราบคอปี่ขึ้นได้คี่ว่านักการเมืองหรือนายกฯ ที่มาจากกาเลือกตั้ง ซึ่งท่านหมายถึงนี้ก็
หมายความว่าประมาทหน้านักการเมืองทั้งหลายที่นั้งอยู่ในสภานี้ว่า ส.ส. กี่ คนที่เข้ามา
เป็นรัฐมนตรีก็คี่ มาจากกาเลือกตั้งทั้งสิ้น จะเป็นคนที่ช้ออกาวิตทั้งนี้ แต่ท่านคิดโหมครับ
ท่านประธานครับ ถ้าเหตุการณ์ ๒๓ กุมภาพันธ์ไม่อุบัติขึ้น ท่านเหล่านั้นจะได้มาเป็นใหญ่
เป็นโตหรือครับ แล้วเหตุการณ์ที่เกิดเมื่อ ๒๓ กุมภาพันธ์นั้นจะครับ ลงทุนหรือเปล่า ท่านไป
ถามนักเศรษฐิกิจู เขาบอกว่า นักธุรกิจบอกว่า เศรษฐิกิจของประเทศไทยต้องสูญเสียไป
นับเป็นแสน ๆ ล้าน ถ้าไปถามประชาชนหรือนักประชาธิปไตย เขาบอกว่าประเทศชาติ
ถ้อยหลังไปไม่ใช่ ๑๐ ล้าน เพราะกาถ้อยหลังนี้เวลานั้นมันถ้อยหลังไปถึง ๑๐๐
กว่าล้าน เพราะมันมีสภาพเหมือนคนเป็นคุดคะราดเหยือบกรวด เวลานี้ประเทศไทยเหมือน
คุดคะราดเหยือบกรวด ท่านประธานคงทรวบระครับว่า คุดคะราดนั้นผ่าเท้ามันเป็นพู เป็น
พอง เป็นหนอง มีเลือด เวลาเดินถ้าไปบนพื้นดินนี้เดินไม่ได้คี่ต้องกระโดดหยอง ๆ ก็เหมือน
ประเทศไทยที่กำลังเหยืออยู่ในขณะนี้ นี้คือความสูญเสีย แล้วท่านว่าท่านไม่ต้องลงทุน
ได้อย่างไรท่านอาจจะไม่ต้องลงทุนในประเภทนั้น แต่ผมยอมรับว่าท่านลงทุนเหมือนกัน ท่าน
ลงทุนในการที่จะเข้ามาเป็นนายกฯ เพราะท่านต้องเสียความสัจธรรม ต้องลงทุนในการโกหก
ไม่เอาใจนักการเมือง เมื่อเกิดปฏิวัติอานาง ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑ คนที่อยู่ในสภานี้ ไม่มี

ถอนตัวออกมาจากบุคคลกลุ่มนั้น และหม่อมฉันมั่นใจว่าจะระบอบประชาธิปไตยที่บุคคลผู้นั้น
ไม่มีนั้น คือการขึ้นสู่อำนาจในระบอบประชาธิปไตย แบบสภาเปรซีเดียม (Presidium) ใน
ขณะนั้นกลุ่มที่ดำเนินการ.....

(มีสมาชิกหลายคนได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : นั่งลง ไม่มีการประท้วง เพราะไม่มีการระบอบบุคคลใด
นั่งลงก่อน ให้ท่านนายกฯ พูดก่อน เวลาพูดถึงท่านนายกรัฐมนตรีมนตรีหม่อมญาติให้พูดเสมอ นั่งลง
พลเอก สุจินดา คราประยูร (นายกรัฐมนตรี) : ในขณะที่กลุ่มที่ดำเนินการ
การก่อความไม่สงบอยู่นอกสภา เพื่อจะสร้างควมวุ่นวาย เพื่อนำประเทศไทยไปสู่
ระบอบสภาเปรซีเดียมส่วนหนึ่ง ก็คือบุคคลกลุ่มนี้

ประการที่ ๓ ผมได้รับการร้องขอพุทธศาสนิกชนจำนวนมากให้มารับตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีเพื่อป้องกันและรักษาไว้ซึ่งศาสนาพุทธ ที่กำลังถูกบุคคลกลุ่มหนึ่งก่อตั้งศาสนา
ขึ้นมาใหม่

(มีสมาชิกหลายคนได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : โปรดรักษาความสงบนะครับ โปรดให้ความเป็นธรรมเวลา
พูดถึงท่านนายกฯ ที่ทุกคนอยู่ในความสงบ โปรดรักษามารตาศักดิ์ด้วย เชิดครับ

พลเอก สุจินดา คราประยูร (นายกรัฐมนตรี) : ประการที่ ๘ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรหลายท่าน ก็ได้เรียนให้ท่านประธานสภาทราบแล้วว่า การเลือกตั้งที่ผ่านมา
นั้น ได้มีการใช้เงินกันมากกว่าทุกครั้งที่ผ่านมา ในฐานะคนกลางที่เป็นนายกรัฐมนตรี คง
จะอยู่ในฐานะที่จะควบคุมดูแลการทุจริตคอร์รัปชันได้ดีที่สุด ขอพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : บรรดาภคินีสำหรับการประชุมวันนี้ ที่จริงไม่เคยปรากฏ
มาก่อน เพราะผมให้โอกาสเสมอสำหรับท่านสมาชิก เพราะฉะนั้นวันนี้เราได้ประชุมมากัน
เป็นวันที่ ๓ อาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๕๘ ผมเห็นว่า เราอภิปรายมาพอสมควรแล้ว
ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยจะปิดอภิปรายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปราย โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปราย โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

(มีสมาชิกหลายคนได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่าปิดอภิปราย ผมขอปิดการประชุมครับ

ผู้จัดรายงานการประชุม

สตีมา จันทรไพจิตร

สุภาดา ภมระราภา

ประทีป รักเมือง

ศิริลักษณ์ แต้ติง

วิภาวรรณ นิลบรรจง

สุจิตรา อรุโธ

รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์

สาวิตรี อมรตานนท์

สมบัติ จันทรไพจิตร

กัลยา พิมพ์เสน

Digital Object
Identification Library

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
(คณะกรรมการกึ่งกลางฯ และสภาฯ มิได้รับรอง)

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ รัฐสภาฯ มิได้รับรอง เนื่องจาก
ได้มีพระราชกฤษฎีกาขอปรับตำแหน่งราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามมาตรา ๑๑๒ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๕ ทำให้สภาผู้แทน
ราษฎรสิ้นสุดลง

จึงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม
ร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ
๒๘ วรรคสอง จึงนำมาเสนอโดยใช้ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามความในมาตรา ๑๑๒
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ พ.ศ.
๒๕๓๕ มาตรา ๘

ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล

(นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

เลขาธิการรัฐสภา

พลาท	ครั้งที่	ผู้มีอำนาจ	ครั้งที่	วัน	เดือน	ปี
	ครั้งที่ ๑/๒๕๓๕	(ผู้มีอำนาจ ครั้งที่หนึ่ง)	วันพุธที่ ๒	พฤษภาคม	๒๕๓๕	
	ครั้งที่ ๒/๒๕๓๕	(ผู้มีอำนาจ ครั้งที่หนึ่ง)	วันพฤหัสบดีที่ ๗	พฤษภาคม	๒๕๓๕	
	ครั้งที่ ๓/๒๕๓๕	(ผู้มีอำนาจ ครั้งที่หนึ่ง)	วันจันทร์ที่ ๒๘	พฤษภาคม	๒๕๓๕	
	ครั้งที่ ๔/๒๕๓๕	(ผู้มีอำนาจ ครั้งที่หนึ่ง)	วันพุธที่ ๑๐	มิถุนายน	๒๕๓๕	
	ครั้งที่ ๕/๒๕๓๕	(ผู้มีอำนาจ ครั้งที่หนึ่ง)	วันจันทร์ที่ ๒๒	มิถุนายน	๒๕๓๕	
	ครั้งที่ ๖/๒๕๓๕	(ผู้มีอำนาจ ครั้งที่หนึ่ง)	วันอังคารที่ ๒๓	มิถุนายน	๒๕๓๕	
	ครั้งที่ ๗/๒๕๓๕	(ผู้มีอำนาจ ครั้งที่หนึ่ง)	วันพุธที่ ๒๕	มิถุนายน	๒๕๓๕	